

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist Union
of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS PARANCSA: . . . "Hirdessétek az evangéliumot!" . . . (Márk 16:15.)

Szerkesztő:
DR. GRUBER KÁROLY
Editor-in-Chief

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA

A DIAKÓNUS HIVATÁSA A KERESZTYÉN GYÜLEKEZETBEN

A DIAKÓNUSI tisztség az újtestamentumi gyülekezetekben a második helyen áll, tehát közvetlen a prédikatori, illetve a püspöki méltóság után következik. A "diakónus" szóval megjelölt tisztséget viselő egyénnel a jeruzsálemi első gyülekezetben találkozunk először. Tudjuk, hogy a szó magyar értelme "szolga", "szolgálattevő". Ilyen tágabb értelemben aztán már az ószövetségi időkben is találunk egyéneket, akik hasonló tisztséget viseltek és mint levíták vagy "szolgák" szorgoskodtak a papok mellett, persze egész más természetű munkát végeztek, mint az újszövetségi diakónusok. Egyben azonban mindenkor megégyeznek és pedig abban, hogy mind a ketten az Isten választott népének élén közvetlen a papság, illetve a prédikátor után következnek.

Hogy témánkat jobban megértjük, szükséges megvizsgálunk a "gyülekezet" összetételét és mibenlétét, mert a diakónus itten forogó-lódik és ennek a keretén belül és környékén végzi komoly feladatát. Miután pedig Isten gyülekezetéről, Krisztus egyházáról vagyis keresztyén közösségről van szó, a Bibliában található adatok alapján kell megállapítanunk azt, hogy honnan ered, mi célból áll fenn és tulajdonképpen kik alkotják azt.

Keresztyén gyülekezet az Ur Jézus földön járta alkalmával még nem létezett, csak halála után létesült. Az elnevezés nem tőle ered. Máté ev. 16:18. versében azonban úgy találjuk, hogy beszélt róla és

ígérte annak a megépítését — "Anyaszentegyház" néven. A gyülekezet — úgy látjuk — leginkább helyhez kötött intézmény, de az Ur Jézus nem volt helyhez kötve soha. Az Ő munkája elejétől végig abban állt, hogy széjjel járjon és úgy hirdesse az Isten országát az emberek részére. (Csel. 10:38.)

Krisztus követőinek első gyülekezetéről van szó. Itt azonban a "keresztyén" (krisztusi) jelző még nem fordul elő, csupán gyülekezetéről van szó. Világos azonban, hogy nem csupán közönséges emberi intézményt ért a Szentírás, mert "az Isten szaporitá azok számát naponként". A keresztyén elnevezést (amely annyit jelent mint "krisztusi") Antiókiában kapták legelőször a Krisztus követői. (Csel. 11:26.) Eredetileg ez a jelző megvető gyanév gyanánt szerepelt, legalább is a hívők ellenségei úgy használták, de az apostolok örömmel vállalták magukra és csakhamar ismert, elfogadott névvé vált, sőt a név drágává és szentté magasztosult már az őskeresztyének előtt, az maradt minden időközön át és napjainkig dicsőséget, felmagasztalást jelent.

A keresztyén gyülekezet vagyis "krisztusi egyház" igazi mibenléte titok. Olyasvalami, amit az emberi elme teljesen fel nem foghat a földön. Már a próféták is vágyakozással tudakoztak felőle, de bepillantást nem nyertek. Annyit azonban egész határozottan megállapíthatunk róla, hogy az egy elválasztott, kihívott sereg. (Ján. ev. 15:16.) "Én választottalak" — je-

lenti ki az Üdvözítő. "Az Ur pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet azokból, akik üdvözülendők valának." — találjuk a Csel. könyvében (2:47.). Kor. I. 12:27-ben találjuk azt a megállapítást, hogy a gyülekezet a Krisztus teste. Mindnyájan, akik a Krisztusban megkeresztelkedtek — zsidók, pogányok, szolgák, szabadok — a Krisztus tagjai lettek és Őbenne egyekké és egyenlőkké váltak. Krisztusban eltűnik a szín, rang nemzetiség és minden. Végül, a Szentírás szerint — a keresztyén gyülekezet a "Krisztus menyasszonya" vagyis az Ő jegyese, akit Ő nagyon szeret és mindörökké megakar tartani. Isten Ádámnak az oldalbordájából alkotott részére feleséget. (Móz. I. 2:21—23.). Hasonlóként Krisztusnak is átszurták az oldalát az Ő menyasszonyáért, melyből víz és vér fakadt — vagyis ÉLET. (János 19:34.) Tehát röviden ez a keresztyén gyülekezet, amelyben a diakónus működik.

Következőleg vizsgáljuk meg, hogy miben áll a diakónusi hivatás. Nem terjeszkedünk ki nagyon, inkább csak röviden foglaljuk össze megállapításainkat. Az Újtestamentum tulajdonképpen csak két fontos feltételt hangsúlyoz a diakónussal kapcsolatban. Először azt írja le, hogy mire választottak és másodsorban, hogy milyenek legyenek.

Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 6. részének első hét versében találjuk a következő esetről szóló feljegyzést. Midőn a gyüleke-

zet száma annyira megsaporodott, hogy a 12 apostol nem volt képes kielégíteni a gyülekezet szellemi és anyagi szükségleteit, panasz támadt, hogy többek elhanyagolást szenvednek. Az apostolok azt ajánlották tehát a gyülekezetnek, hogy a tagok válasszanak önmaguk közül hét olyan egyént, aki alkalmas a gyülekezeti szolgálatra, vagyis az ügyesbajos dolgok elintézésére. Leginkább azonban az volt a feladatuk, hogy a szegények, özvegyek és árvák sorsát szívükön hordják s a gyülekezet legkisebb tagjáról épp úgy gondoskodjanak, mint a többitől. Tehát a szegények szolgálatára választották őket. Feladatuk meglehetősen széleskörű volt a szegényekkel szemben. Kötelességük volt őket élelemmel ellátni, betegségükben ápolni és minden bajukban segítségükre sietni. Egyszóban: a gyülekezet lelki kincsére kellett felügyelniük, miközben a fontos anyagi szükségletek gondját is hordozták. Hogy ez a választás és feladat komoly volt, valamint, hogy ők is komolyan vették hivatásukat, bizonyoság rá a bennük nagy erővel dolgozó Szentlélek és az eredményes munka, amit végeztek. Továbbá azt is meg kell állapítanunk, hogy ezek a diakónusok jogaikkal nem éltek vissza, nem igyekeztek felülkerekedni az apostolokon (mint némely diakónus a prédikátorán), hanem alázatos szívvel tevékenykedtek mindenkor. A gyülekezet tagjai felett sem zsarnokoskodtak és hatalomvágy sohasem lett urrá szívükön, hanem a gyülekezetben mindenkor odaadással teljesítették feladataikat. A világ előtt azonban rendíthetetlenül és bátran képviselték a krisztusi igazságokat bármily körülmények között. Ragyogó példa erre István diakónus vértanu és az első külmisszionárius a diakónusok sorából került ki.

Tehát a diakónusok szolgálata válsztattak — Isten gondviseléséből — a gyülekezet tagjai sorából, hogy minden tekintetben segítségükre legyenek az apostoloknak (a lekipásztornak) és a gyülekezet anyagi-szellemi előadásán fáradozzanak.

Pál apostol ecseteli gyönyörűen, hogy milyen legyen a diakónus.

Timotheushoz intézett első levelének harmadik részében (8-12. v.) adja meg a leírást. A következőket ragadjuk ki belőle:

Először is ne legyenek hirhorozók. Senki gyengeségeit ki ne beszéljék. Beszéljenek az emberek háta mögött ugyanugy, mint jelenlétükben. Ne legyenek "kétnyelvűek". Vagyis legyenek egyenesek, őszinték, nyitak, igazságosak és megbízhatók.

Másodszor: Éljenek józan, mértékletes életet. Elégedjenek meg az Urvacsora alkalmával ivott borral és olvassák a bibliát naponta.

Harmadszor: Ne legyenek anyagiassak, hanem lelkiek. Ne a mulandó, rut nyereség vágya töltse be életüket, hanem a hit titka és a tiszta lelkiismeret legyen legdrágább kincsük.

Negyedszer. Családi életük példaadó miata gyanánt álljon egy a világ előtt, mint a gyülekezetben. Elválás, többnejűség, de még csak perpatvar se forduljon elő a diakónus életében. Éljen vonzó, csendes, munkás, istenfélő életet feleségével és gyermekeivel is csak úgy neveje, hogy a gyülekezetben szegény: ne hozzanak ídjé: Vagyis a diakónus először is életével és eljárásával példikáljon és csakis azután a szavával.

Mindent összegezve tehát a diakónus feladata a gyülekezettel szemben ez: Mint a gyülekezet által — Isten kegyelméből — megválasztott "szolga" tekintse kötelességének azt, hogy az Isten gyülekezetében levő anyagi és lelki kincseket hűségesen kezelje és féltő szeretettel őrizze. Hatalomra és uralkodásra soha se vágyjon, hanem alázattal szolgálja mindenkor mindazokat, akik a gyülekezetben hozzá fordulnak. Munkája mindig csak építés, előremozdítás és önzetlen segítség legyen, de sohasem önző rombolás avagy kártevés. A gyülekezetben végzett szolgálatát pedig fedhetetlen lelki és erkölcsi élet egészítse ki és tegye sikeressé.

Nagyon divatos napjainkban a prédikátorok személyének a leki-csinyló bírálata, ami nincs a Szentlélektől, hanem az ördögtől ered. Hadd szögezzem le tehát én — aki nem vagyok prédikátor, ha-

"URAM, TANITS MINKET IMÁDKOZNI!"

RÉGEN, valahol a galileai tenger partján, vagy a judeai mezők csendjében földre borult a világ Megváltója és — imádkozott . . . Bensőséges beszélgetésbe kezdett mennyei Atyjával és egész szívét, egész lelkét beleadta ebbe a beszélgetésbe. A tanítványok, kik máskor is látták Mesterüket imádkozni, immár szent vágytól sarkalva, áhítattal és elragadtatással így kiáltottak fel: "Uram, taníts minket imádkozni!" (Lukács ev. 11,1.)

Szükebb földi hazánkban, a Duna-Tisza áldott tájain, hol a Krisztus evangéliumának hirdetése folytán ebben az esztendőben is százak nyitották meg szívüket-lelküket az isteni kegyelem számára; hol nagyobb és kisebb keresztyén gyülekezetekben ujjongó örömmel ünneplik az Élet Fejedelmét; hol a nyári hónapokban az ifjuság ezrei gyűlnek össze most is szent táborozásokra, — hitnek harcában és kísértések tüzeiben röppenjen ég felé fényes rakétaként szívükből és ajkukról mindennap a régi, szép és nagy kívánság: "Uram, taníts minket imádkozni!"

Csak előnyűnkre és hasznunkra válik az, ha őszintén bevalljuk, hogy a naponkénti, "szüntelen való" imádkozásban meg-megrestülünk, el-ellankadunk. Hiszen az Ur Jézus apostolai sem akkor kezdtek először imádkozni, amikor a fentidézett kívánságuknak kifejezést adtak. De észrevették, hogy hijjával vannak a buzgóságnak; szerettek volna forróbb lelkesedéssel, nagyobb értelemmel, világosabb öntudattal imádkozni, — egyszóval **szerettek**

nem diakónus, — hogy a prédikátorok általában sokkal többet munkálkodnak és feddhetetlenebb életet élnek, mint mi diakónusok. Vagyis míg a prédikátorok igyekeznek elvégezni az ő feladataikat, a diakónusok sok esetben nem teszik meg azt, amit megtehetnének. Legalább is a multban nem tették meg a magukét. Adja az Ur, hogy a jövőben megtegyék-

Zih Károly

volna úgy imádkozni, mint Jézus, aki, tanításával és példaadásával a megmentett emberi lélek imaéletének kimélyítését munkálta. Ama nevezetes éjszakán, a Getsemáné kertjében nem hitetlen tanítványok vették körül a Mestert, — a Mester mégis szükségesnek látta figyelmeztetni őket: **“Vigyázzatok és imádkozzatok!”**

Aztán nézzük meg a jeruzsálemi első keresztyén gyülekezetet, mely minden időben minta-alkotmányt képez a krisztusi gyülekezetek számára. Azt látjuk, hogy **“mind egyetemben foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben.”** (Csel. 1,14.) Később is, a Szent Lélek vétele után, békességben és háboruságokban egyaránt gerincét képezte minden lelki tevékenységnek a könyörgés. Az apostolok akár Jeruzsálemben, akár egyebütt — a gyülekezetek gondozása és a lelkek térítése közepette — az ige prédikálásán kívül **főkötelességüknek az imaórák szorgalmazását tartották.** Akik a jótanácsot e téren magukévá tették, azok azt sohasem bánták meg!

Ma is szükség van az állandó buzdításra, figyelmeztetésre. A Szent Lélek kényszerít minket erre. Mert a Sátán tisztában van azzal, hogy úgy közösségi, mint egyéni életünkben félig nyert ügye van, ha sikerül kioltani bennünk az imádság szent tüzét . . . Az imanélküli keresztyén hasonlít a lefegyverzett katonához; a lefegyverzett katonával pedig nem nehéz elbánni!

Amint az őskeresztyén gyülekezetek rettenthetetlen erejét és áldásokat kisugárzó hitéletét az imádkozás szellemének folytonos jelenléte képezte, úgy a magyar baptista missziómozgalom minden eddigi áldásos tevékenysége és jövőbeni sikere is az imádkozás szellemének ébrenlétéhez fűződik. Ennek a szellemnek megelevenülő újraéledéséért, az áldások ujonnan és folytonosan való patakozásáért emeljük fel sürűn kérő szavunkat a minden-ség Urához! Ne szünjünk meg az eget ostromolni imáinkkal sem gyülekezeteinkben, sem **“titkos kamaráinkban”,** — ne szünjünk meg imádkozni azért, hogy imádkozni tudjunk!

DULITY MIKLÓS losangelesi prédikátor tv., az Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöke. Lapunk más helyén, **“VISSZHANG”** címmel, gyönyörű cikket közlünk Dulity tv. tollából, a detroiti konvenció visszazengő emlékeiről.

A világháború kitörése óta, tehát immár huszonötödik esztendeje egy szörnyű drámának szálnalmas szereplői a föld népei és nemzetei, olyan kataklizmába sodródtunk, amelyből az emberi bölcsesség nem találhatja meg a kivezető utat. Nagy emberek a civilizáció katasztrófáját emlegetik; aki nyitott szemekkel jár, annak látnia kell, hogy nem gazdasági, hanem **lelki válság** az, ami szomorú temetővé tarolta a világ színterét. Hovatovább még a Krísztus nevét hordozó tömegek is elvesztik lábuk alól a talajt s eltévesztik szemük elől fenséges hivatásukat. Megingott hitű keresztyének az emberi gyarlóságok torlásaiban a **keresztyénség csődjét** látják s a különböző vallásfelekezetek táboraiban a céltalanul imbolygó lelkek ezrei járnak a reménytelenség ösvényeit. Pedig nem történt más **“modern”** korunkban, mint-hogy **kevesebb lett a földön az imádság és több lett a bűn.**

Egyetlen kivezető ut a káosz-ból: Isten. El kell ismernünk Istenre utaltságunkat és meg kell aláznunk magunkat Isten szuverenitása (felsőbbrendűsége) előtt. Élnünk kell azzal a felbecsülhetetlenül nagy értékű előnnyel és kiváltsággal, amit Isten az imában, a Vele való beszélgetésben ajándékozott az embernek.

A helyesen gondolkodó embert feltétlenül térdre készíti Istennek az a kegyelmi ténye, hogy a bűnbánó bűnöst gyermekévé fogadja és imáját atyai szívvvel meghallgatja. (V. ö. Lukács ev. 15,20; Máté ev. 7,11.)

A Genezistől (Teremtés könyvétől) az Apokalipszisig (Jelentések könyvéig) az egész Biblia; hippói Ágostonon, aquinoi Tamáson, szalézi Ferencen, gróf Zinzendorfon, Carey Vilmoson és Müller Györgyön keresztül napjainkig az egész történelem egybehangzóan bizonyítja, hogy az **imádság Istentől ajándékkal kapott nemes fegyver az önmagunk és ellenségünk legyűrésére, a lélek ébrentartására, továbbá csodálatos testi-lelki gyógyulások ki-harcolására és az irgalmasság cse-lekedeteinek tervszerű életrehívá-sára.** És ha ezt az Istentől nyert eszközt nem vesszük igénybe: bünt követünk el önmagunkkal, csalá-dunkkal, közösségünkkel, nemze-tünkkel és az egész világgal szem-ben.

A mi gyülekezeteink legyenek imádkozó gyülekezetek — hegyen épített városok — s a mi gyülekezeti tagjaink legyenek imádkozó keresztyének — égő és világító gyertyák — e jelenvaló világban! Ez küldetés, élethivatás és felelősség a mi számunkra.

Kedves testvérem! Csak Isten tudja, hogy mit hoz a jövő ennek a világnak. Egyet azonban én is tudok: azt, hogy **“ha Isten velünk kicsoda ellenünk?!”** Ha missziónk üterére teszem a kezemet s ha azt kell tapasztalnom, hogy el-elhalkul az érverésünk, akkor is azt mondom: félre csüggedés, **csak az Isten neve dicsőítessék és magasztaltassék szüntelen!** Kerüljünk bár egy új világégés közepébe, fogjon bár össze ezernyi ármány ellenünk: a magyar baptisták hitéletének csörgedező vi-ze ki nem apadhat, az igehirdetés útjába senki és semmi nem állhat, áldozatkészségünk lángja meg nem oltathatik, erőnk el nem fogyhat és lelkünk a halál állapotába nem sülyedhet, ha gyülekezeteinkben imádságos szívű, imádságos ajku és imádságos életű keresztyének lesznek! . . .

“Uram, taníts minket imádkozni!”
Dr. Somogyi Imre.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief
REV. KAROLY GRUBER, D.D.
11505 Dale Ave. Cleveland, O.
Társszerkesztő—Assistant Editor
Rev. J. S. Fazekas
1710 N. Franklin St. Philadelphia, Pa.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at the special rate
of postage as provided in Section 1103,
Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:

\$1.50 per year 75c per half year
ELŐFIZETÉSI ÁRA
Egész Évre: \$1.50 Félévre: 75c.

A SZERKESZTŐ ROVATA

A BÉKE GALAMBJA ritka madár manapság. Olyan ritka, mint a közmondásos fehér holló. Elűzik mindenünne. Kiűzik a világból. Nincsen számára hely sehol. Fáradtan, szomorúan száll tova innen is, onnan is. Napsugaras tájakat, virágos mezőket, zöld lombos erdőket keres, de mindenfelé csak harcmezőket lel. . . Bármilyen fáradt is, tovább kell szállnia, mert csattogó kard, ropogó puska, dörgő ágyú, robbanó bomba, bugó hadirepülő, süvöltő, siró, sikító sziréna hajtja. Fáradt és mégis ijedten rebben. Fáj a szive, nagyon fáj, hogy nem tanyázhathat az emberek között. Különösen a védtelen asszonyokat, ártatlan gyermekeket és tehetetlen aggokat szánja. Szeretne meghuzódni legalább a frontok mögött levő falvakban és városokban, de onnan is menekülnie kell. Háboru dúl mindenütt. Nincsen maradása sehol a földön — se északon, se délen, se keleten, se nyugaton. Szegény galamb, fehér galamb, béke áldott madara! Kegyetlen és okatlan ez a világ, nem értékeli és nem becsüli semmit. Kegyetlen, okatlan és boldogtalan ez a világ éppen azért, mert nélkülöd akar zöld ágra vergődni. Nélküled akarnak az emberek magasra emelkedni, de mindig mélyebbre zuhannak és így tulajdonképpen ők az igazán szegények, ők a vesztesek, ők a szánandók. Szegény, szegény, okatlan és boldogtalan emberek!

HÁBORUK HIRÉTŐL terhes a levegő. A napilapok, rádiók, telefonok, távirók és levelek mind-mind csak háboruról szólnak. Szeptemberben egy új világégés lángjai lobbantak magasra. Elszorul a szivünk, megremeg a lelkünk, ha arra gondolunk, hogy ez a háboru még borzalmasabb lesz, mint az első világháboru volt. . . Mi egyébre is számítanánk? Leirhatatlan rombolás, elpusztított városok, összezuzott álmok, tervek és vívmányok, szétszakgattott emberi és állati hullák, nyomorékká sülyesztett élők, félőrült menekülők, zokogó árvák, siró özvegyek, törtszívű anyák és hitvesek, hontalan bujdosók, mérhetetlen emberi szenvedés, megaláztatás és gyalázat, ázás-fázás, éhhalál, pestis, dögvész, átok, dögevő sasok, véresék és patkányok lakomája — ez a modern háboru! Ez volt és ez lesz minden háboru. Ezért hirdetjük mi a békét, hitet, szeretetet, megértést és megalázkodást. Ezért intjük az emberiséget, hogy közeledjék Istenhez. Ezért hirdetjük Jézus vérenek örök értékét. "Jézus vére tisztít meg minket minden bűneinktől" és szabadít meg minden átoktól. Jézus vére által békélhetünk meg Istennel és élhetünk, békében szeretetben egymással. A harcterek vére özönlő átok és szégyenletes veszteség ebben az "előrehaladott, felvilágosodott, művelt", modern korban, de Jézus vére áldás és nyereség minden korban minden hívő sziv számára. Amikor majd ez a világ felismeri Jézus vérenek erejét és az emberiség magáévá teszi hit által a benne rejlő üdvöt, akkor — és csakis akkor — megszűnik majd a véröntás a Földön. Addig is azonban boldog az a kebel, amelyben a krisztusi béke él e gyűlölködő, gyilkoló, háboruskodó világ minden vihara között. . .

EGY GONDOLAT kívánczik nyomdafesték alá e helyen. Ez a gondolat a következő: Óvakodjunk attól, hogy a háboru szellemét vagy még csak szelét is beengedjük tolakodni a templomokba. Az isten'isztelet alka'mával minél kevesebb szó es'k róla, annál jobb. Az igehirdetésből tessék'eljünk ki minden háborus elmékedést. Hirdessük csak az evangéliumot. Kapnak a háboruból éppen eleget a le'kek egész héten át. A templomokon kívül az ember mindenütt csak arról hall és olvas. A piacon, a gyárban, az irodában, az utcán és otthon egyránt leginkább csak arról beszélnek. Nem árt tehát — sőt határozottan használni, — ha a templomokból kizárjuk a háborut, hogy annál több helye legyen az Istennek, az Ő Lelkének és Szavának. Csupán imánkban adjunk hálát azért a drága békéért, amellyel megajándékozott minket a jó Isten és könyöröggjünk általános békéért a Földön. Hadd hirdesse a háboru zaját a világ, mi csak hirdessük a béke evangéliumát. Hirdessük a békesség üzenetét, imádkozzunk a béke áldásaiért és éljük a béke dicső valóságát mindenkor.

"ÓVAKODJUNK A KÉMEKTŐL! — harsogják felénk vörös színű plakátokon nagy és komor betűk" — írja a Béke-hirnök egyik cikke és így folytatja: "A nyugodt lelkiismeretű, jámbor polgár megdöbbenve és csodálkozva tekint a falragaszra és felteszi önmagának a kérdést: Hát kémeek vannak közöttünk? . . . Lehetséges, hogy ezt a szép magyar hazát, amely kenyeret és éltető levegőt ad minden polgárának, egyik-másik hajlandó volna elárulni? Pénzért, elmuló értékért kész volna kiszolgáltatni családot, testvért, barátot és szülői hajlékot az irigy ellenségnek?! . . . De ha mi nem is ismerünk kémekeket és nem is tudjuk feltételezni, hogy létezzen olyan lelkiismeretlen magyar ember, aki a hűtlenség legmegvetettebb módját gyakorolná, mégis igaz, hogy vannak kémeek, mert különben nem ajánlották volna minden embernek az óvatosságot. Amikor tehát csatlakozunk e figyelmeztetéshez és intjük mindazokat, akikhez soraink eljutnak, hogy: "Óvakodjunk a kémeektől!" — ugyanakkor rámutatunk arra, hogy a sátánnak is vannak kémei, akik kutatják lelkünk gyengeségét, felfedezik hibáinkat és elárulnak a gonoszoknak. Mit lehet ez ellen tenni? A tanácsot az Ur Jézus már megadta: **Vigyázzatok és imádkozzatok!** — Ez a figyelmeztetés éppen úgy fennáll minden időben, mint amiként a kenyér és a víz hozzátartozik minden időben az emberi élethez. Tehát ismét: **Vigyázzatok és imádkozzatok!**"

Csupán annyit fűzünk hozzá, hogy — sajnos — Amerikában is akadnak mindenfelé kémeek. Találkozhatunk naponként úgy politikai, mint lelki kémeekkel. Bármely kém ellen úgy óvakodhatunk a legkönnyebben, ha minél kevesebbet beszélünk. Ami nem a mi ügyünk, arról jobb ha nem nyilatkozunk. Ami pedig a mi ügyünk, arról meggondoltan és bölcsen beszéljünk, ha szükséges. A féktelen fecsegésből sohasem származik áldás. Gondoljuk meg szavainkat jól és nézzünk annak a szemébe kétszer, akihez egy szót szólunk. Ne higgyünk mindenkinek és ne higgyünk mindent, amit hallunk. A nagyon kíváncsiskodó, kérdezősködő és a hirhordó emberektől tartsuk minél távolabb magunkat.

LEVELEZÉSÜNKBEN TANÁCSOS arra ügylünk, hogy mit irunk ismerőseinknek és rokonainknak a tengerentúrra. Ugyanis minden levelet felbonthatnak a hatóságok és a címzettet (azt, akinek irunk) felelősségre vonhatják, sőt meg is büntethetik, ha levelünkben olyasmit írtunk, ami kifogás alá esik. A bajt legkönnyebben úgy kerülhetjük el, ha egyszerűen semmi másról nem említünk szó', csupán családi ügyekről és mindennapi életünkről. A háboruról, politikáról ne írjunk. Semmiféle kérdezősködésbe ne bocsátkozzunk. Véleményt az európai helyzetről ne nyilvánítsunk és információkat ne kérjünk.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

BETHLEHEM, Pa. Alámerítés. Nem mindennapos ünnepélyben volt része szerény kis gyülekezetünknek szeptember 3-án, amikor Isten szent ígését láthatta gyümölcsözni megtért szívekben. Mivel nekünk olyan helyünk nincs, ahol alámerítést végezhetnénk, így az Első Német Baptista Gyülekezet imaházának medencéjében merítettük be a felvett lelkeket. Az alámerítési ünnepségen — amely délután 3 órakor kezdődött — nagy számban jelentek meg kedves barátaink és érdeklődők, hogy a bibliai keresztségnek szemtanúi legyenek. Az istentisztelet áldásait nagyban fokozta a keresztelendők megjelenése — kik közül többen szavaltak — és Révész Lászlóné tv. szolőénekei. Révész László prédikátor tv. nagy lelki buzgósággal hirdette az újjászületés fontosságát. Az ige elhangzása után pedig a medence köré sorakozott hat fehérruhás lélek — köztük egy édesanya három gyermekével és unokájával, hogy alámerítkezésükkel példát mutassanak másoknak a Megváltó követésére. Az alámerítést Révész László prédikátor tv. végezte. Barátaink látható lelki meghatódottsággal figyelték a gyönyörű jelenetet. Este ismét összejötteünk saját imaházunkban, amikor az új tagokat beiktattuk rendes tagjaink sorába kézzelrakással. Prédikátorunk ekkor is mély lelki oktatást és lelkes bátorítást nyújtott az új tagoknak. Azután mindannyian az Ur asztalához jártunk. Mennyei Atyánk áldja meg az új plántákat, erősítse és tartsa meg őket az üdvösség dicső kertjében mindörökké.

Nőegyleti est. A múlt hó folyamán szorgos nőegyletünk jól sikerült társas estét rendezett, amelyen fagyalttal tartotta jól a megjelenteket. Urunk oly gazdagon áldott meg látogatókkal, hogy százon felül jelentek meg vendégek és barátok. Az est lelki áldásai mindnyájunkat közelebb segített az Urhoz. De anyagiakban is rendkívül jó eredményt értünk el, amennyiben bevételünk meghaladta a 35 dollárt, amiért áldjuk az Urat, aki megáldotta munkánkat s nem engedte, hogy hiába fáradozzunk. A hallott ígék izletes lelki manna gyanánt tápláltak mindnyájunkat, amikor Révész tv. mély szavakban ecsetelte a lelki öröm forrását. Adjon az Ur sok ilyen lelki fürdőt.

Prédikátorunk eltávozása. Isten gondviselésében és bölcs intézkedéseiben megnyugodva jelentjük, hogy szeptember 28-án fájó szívvel intettünk búcsút Révész László prédikátor tv.-ünknek, aki kedves családjával együtt Elyriába (Ohio) költözött és az ottani gyülekezet vezetését vette át. A Mindenható áldása kísérfje őt minden léptében!

(Egy jelenvolt)

BUFFALO, N. Y. — Kinda Sándor lelkipásztor testvérünk szeptember 1-én

megérte áldásos működésének ötödik évfordulóját gyülekezetünkben. Ezt a gyülekezet vezetősege és tagjai nem engedték szó nélkül elmulni, hanem szeptember 14-én az imaórával kapcsolatban meghatározott szeretetvendégség keretében — és pénzbeli ajándékban — juttatták kifejezésre megemlékezésüket. Mindnyájan nagy örömmel kívántunk áldást szeretett prédikátorunk és kedves családja működésére körünkben, akik teljes szívvel, igaz hűséggel és mindenkor készséggel szolgálták a gyülekezetet és Mesterüket.

Amint visszapillantunk az elmúlt öt évre, úgy érezzük, hogy Kinda Sándor prédikátor tv.-ünk nem csupán prédikátori szolgálatot teljesített, hanem sokkal többet. Lelki barátunk, tanácsadónk és fíradhatatlan vezetőnk volt. Soha senkit el nem utasított, aki segítségért fordult hozzá a napnak bármely szakában. Felelősségteljes munkát végezni nem könnyű. A felelősséggel járó teher és gond sokszor próbára teszi a türelmet, de az ő szolgálata változatlanul megbízható, önfeláldozó, szeretetteljes és türelmes volt. Megállapítjuk azt is, hogy nem csupán gyülekezetünkre volt áldással működése, hanem a környezetre is. Városunk magyarsága előtt ismeretes, mint a tettek embere, aki szilárd hittal és sokirányú képességgel működik Isten dicsőségére.

Templom helyiségünkön is látható az ő fáradozásának és gondoskodásának nyoma. Az elmúlt években többféle javításokat, valamint átalakításokat végeztünk, amelynek terhet mindig ő hordozta. Az ő buzgóságának és befolyásos irányításának köszönhető, hogy imaházunk ma sokkal szebb, mint bármikor ezelőtt volt. Isten igazán jó volt hozzánk, hogy oly vezetőt rendelt gyülekezetünk élére, aki kétség nélkül az "Isten embere". Imádkozunk azért és reméljük azt, hogy a jövőben végzendő munkássága is áldásos és örömteljes lesz gyülekezetünk körében. Isten áldását és kegyelmét kérjük rá és családjára. Leghőbb imánk az legyen, hogy az Ur tartsa meg velünk együtt kedves pásztorunkat számos éven át.

(Ez a cikk a "Fáklya" lapban jelent meg először, Fekete Ilona tv. írta angolul, Boda Sándor tv. fordította magyarra.)

HOMESTEAD, Pa. — Mennyei Atyánk iránti hálával és örvendező, boldog szívvel adunk jelentést arról, hogy az óhazából körünkben időző prédikátorok evangéliumi vendégszolgálatának áldásaiban mi is részesülhettünk. Baranyay Mihály magyarországi bapt. szöv. titkár augusztus 24-én este örvendeztetett meg minket lelkes, mélyenszántó igehirdetésével, amit Máté 28:19—20. v. alapján végzett. Témája "A világ megváltása" volt és igazán szilárd hitbeli alapeszmékkel foglalkozott előadásában.

Szeptember 11—17-ig pedig nagyon kedves evangélizáló esték előadásában részesültünk Isten jóvoltából. Evangélis-

tánk Molnár Károly óhazai prédikátor tv. volt, aki a romániai magyar baptisták titkára, az "Üdv Üzenet" szerkesztője és a temesvári gyülekezet pásztor. Molnár tv. nyugodt előadásmodorával s az ígék mélyenszántó alapigazságaival mindig megragadta a hallgatóság lelkét és lekötötte a jelenlevők figyelmét. Különösen a záróestén lekötő hangszóval analizálta Jézusnak Péterhez intézett ama kérdését: "Simon, Jónának fia, szeretsz-e engemet?"

Reményünk az, hogy a hirdetett isteni ígék és elhangzott bibliai igazságok megtermik majd dus gyümölcsüket úgy az Ur népének életében, valamint a megtérendő szívekben. Az evangélizáló esték nívóját határozottan emelték a szóló-zene- és énekszámok, valamint az összevont énekkar áldásos közreműködése Petruzsán János tv. vezetésével. Mennyei Atyánkat ezek után is kérjük, hogy ne szűnjön meg kegyelmének esőjével öntözni és Lelkének erejével munkálni a szívek talaját, hogy az elhintett igemagvak meggyökerezzenek, viruljanak és gyümölcsöt hozzanak.

K. M.

NEW YORK, N. Y. — Ujonnán megválasztott és meghívott prédikátorunk Tatter Vilmos tv. és k. családja szeptember 1-én délelőtti szerencsésen megérkezett New Yorkba Chicagoból. A hivatalos fogadtatási ünnepséget szeptember 21-én este tartottuk meg az Ur kegyelméből. A szépen feldiszipált vasárnapi iskolai teremben gyülekeztünk össze először, ahol a gyülekezet aktív organizációinak (vasárnapi iskola, ifjúsági egyet, leánykör, nőegylet, zene-, ének- és férfikar) lelkes képviselői egymás után elmondták néhány szóból álló üdvözlőket. Majd példás rendben ki-ki helyet foglalt a megterített asztalok körül. A főhelyen az új prédikátor és k. neje, mellettük pedig a többi jelenlevő prédikátorok és k. nejeik foglaltak helyet. Lőrinc tv. asztali imája után mindenki jóéjtággal fogyasztotta az izletes ételeket, miket a nőegylet készített és a leányegylet tagjai szolgáltak fel. Vacsora után szép sorrendben bevonultunk a templom főtermébe, ahol már nagyszámúban helyezkedtek el olyanok, akik csak lelki táplálék céljából jöttek az ünnepi istentiszteletre.

Néhány lélekemelő zeneszám és egy lelkes közönség után Vajda tv. imában kért áldást Istentől. Bányai K. tv. olvasott a bibliából. Ezután Balogh I. tv. saját szerzeményű alkalmi versét adta elő, amelynek ez volt a címe: "Prédikátorfogadtatására". Majd következtek az angol nyelvű testvérek üdvözlőjei a városi és állami missziótársulat képviselői részéről. Ezek sorában felszóltak Dr. Sears, Mr. Russell és Mr. Hazzard. Ezeket követte a keleti körzet magyar prédikátorainak sora: Stumpf Árpád és neje Bridgeportból, Gácsi István és neje Trentonból, Trsztján-szky Tivadar Perth Amboyból, Honeskó Gyula Carteretből, Major Mihály és neje New Brunswickból, Bíró Mihály és ne-

je Wallingfordról, kik valamennyien az általuk vezetett gyülekezetek nevében mondtak rövid, pattogós és megkapó üdvözlő beszédeket. Matuskovits József volt prédikátor tv.-ünk is helyet foglalt a felszólalók között.

Nagyban emelte az ünnepély nivóját és áldásait a körünkben időző dr. Udvarnoki Béla tv. igeszlása, aki a budapesti baptista teológiai intézet igazgatója és egyik tanára, a magyarországi bapt. gyülekezetek szöv. elnöke és a kispesti I. gyülekezet prédikátora. Dr. Udvarnoki tv. mélyenszántó előadásában az átlagos keresztyén (és lassan-lassan a hívő körökben is elharapódzó) fegyelmezetlenséget, tudákosságot, értelem nélküli buzgóságot, beteges közönyösséget és hiányos vagy téves bibliai tudást ostromozta. A nagy horderejű tanítást látható lelki élvezettel hallgatta az ünnepi közönség. Reméljük, hogy a széleskörű ismeretet igazoló prédikáció sokak szívében maradandó értéket fog jelenteni. Vajdáné, Berleth F.-né és Major M.-né testvérek szülő énekszámaikat gyönyörűséggel hallgatta mindenki. A gyülekezeti vegyeskar, férfi- és zenekar előadásai szintén jó szolgálatot tettek. Áldásos volt a Kolerné és Zsilinszki tv.-ek által előadott két szavalatszám is.

Végül Szabó tv., az ünnepély vezetője, az új prédikátort és szeretett nejét kérte fel a szólásra. Miután Tatter tv. és neje a számos szép üdvözlő végighallgatták, amikor szólásra emelkedtek, elragadó örömeiknek adtak kifejezést. Nem beszéltek hosszan, hanem csak rövid szavakban, mivel már későre járt az idő. Megható módon tettek ígéretet, hogy a jó Isten segítségével tudásuk, tehetségük és erejük legjavával azon iparkodnak majd, hogy ebben a világvárosban példás életet éljenek, az evangéliumot hűségesen prédikálják, a gyülekezettel mindig együttműködjenek, lankadatlanul dolgozzanak és úgy töltsék be hivatásukat. Áldásos esténk Tatter tv. záróimájával ért véget.

Istené a hála mindenért!

Balogh István, jegyző

We don't worship God because
He needs it, but because we need
it.

* *

One of the greatest of Christian
efforts is to love people you do
not like.

* *

The trouble is not with religion
but with some people's imperfect
conception of religion, or
their imperfect practice of it.

A VISSZHANG

A VISSZHANGBAN legtöbbnyire önmagunkat hallgatjuk. Évekkel ezelőtt, mikor New Yorkban laktam családommal Kingstonban a Vitárius testvérék farmján nyaraltunk. Kis gyermekeimmel egy dombra álltunk és a völgyön túl egy magas hegy oldalába kiálltattam bele. Persze a visszhang csapódott. Erre a gyermekek azt mondják: "Papa az a bácsi éppen úgy kiabál, mint maga." Azután mondom az egyik gyermekemnek, hogy ő kiáltson. Miután az ő visszhangja is tisztán hallatszott, erre a gyerekek egymásután kiabáltak és ezáltal saját szavukat hallgatták. Majd lelkesedetten kértek, hogy menjünk oda és ösmerkedjünk meg azokkal.

Midőn a detroiti konvenciónk után a vonatba ültem California felé, a konvenciónk visszhangja ütötte meg a fülemet és az elmémet. Visszaütöttek a hangok; különösen azok a lélekemelő tanítások és azokon keresztül ismét a lelkemet tápláltam. Éppen a múlt vasárnap mondtam népemnek, vajjon mit csinálnak azokkal a tanításokkal, melyeket vasárnapról-vasárnapra hallanak? Aztán visszhangként visszaütöttek azok a konvenciói határozatok, melyeket testületileg elfogadtunk. Ott is megálltam és azt kérdeztem, hogy vajjon mit fogunk ezekkel tenni ez éven keresztül? A női szövetségünk konferenciájának ülésézése alatt, de különösen azon a felejthetetlen esti ünnepélyen, melyet Stumpf Árpádné testvérünk olyan páratlan bölcsességgel vezetett le, mikor a gyertyákkal képviseltette magát szövetségünk minden egylete, ott álltak fent a pódiumon harminchatan vagy többen az égő gyertyákkal, jelölül annak, hogy mindnyájan támogatjuk a menházunkat. Azon a felejthetetlen estén ki lett fizetve az ígéretekkel együtt menházunk adóssága. Ez egy isteni csoda volt, mikor egy ilyen kis csoport összehoz ezerkétszáz dollárt.

Óh, te visszhang, beszéljél és mondjál nekünk valamit a mi ifjakról is! Igen, azt mondja a vissz-

hang, hogy még ezidáig konvenciónkon soha nem volt olyan önzetlen érdeklődés szövetségünk és gyülekezeteink iránt, mint most ezen a konvención. Az ifjusági konferencián az ifjak működtek. Igaz, élveztük Ulbrich Bertalan és Balla László testvéreink felszólalását, mikor elmondták a régi időkbeli való keresztyén életük örömet. Az ifjak buzditólag beszéltek. Némely közülök Isten Lelkétől ihletve hosszú beszédet tartott, hogy milyen nagy az alkalom és mi eddig könnyen vettük. Nem kellett az öregeknek dorgálni őket, ők megdorgálták egymást alaposan.

Azután tovább mehetnénk a Vasárnapi iskola visszhangjához. Ott a gyermekek nevelése bölcsen volt fejtegetve. Habár nincs is annyi gyermek, mint hajdan volt. Az utolsó világháború óta huszonnégy százalékkal kevesebb gyermek születik, és hogyha a jelenlegi háború után is annyival kevesebb születik; az esetben majd fele annyi fog születni, mint a két világháború előtt. Ugyebár, mi emberek vagyunk a legvadabb és a legveszedelmesebb vérengzők és nem a párduc vagy a tigris vagy az oroszlan!

A mi feladatunk, kedves testvérek, a mi konvenciónk visszhangját hallgatni, és azon határozatokat követni. Amiképpen a Hitler és társai nem a Krisztus Egyházára, hanem az ő programjukra vetik magukat; hasonlóképpen mi is mint mennyei hivatottak, vessük rá magunkat a Krisztusunk által kijelölt szent munkára és feladatunkra!

Te harminckettedik Amerikai Magyar Baptista Konvenciónk visszhangja ne hallgass, hanem beszélj hozzánk. Beszélj az egyesekhez és beszélj a gyülekezeteinkhez, de beszélj és ne némulj el. Uram, nekünk pedig adj füleket a hallásra és akaratot a végrehajtásra! Így imádkozik mindenkor testvéretek testileg a távolban, de lélekben állandóan veletek és köztetek:

Dulity Miklós

For all the sins that cling to thee;
Let wide the gates of pardon be;
But hope not thou shalt smuggle
through
The little sins thou clingest to.

F. Angbridge

IFJUSÁGI ÉLET

Rovatvezető: KÓNYA RÓZA
12014 Browning ave., Cleveland, O.

A GYÜLEKEZET ÉS AZ ÉN BIBLIÁM

A BIBLIA az a könyv, amelyben az Isten szól hozzánk emberekhez és a gyülekezetekhez különösen. E könyvben van az Isten Lelke, az ember állapota, a megmentés útja, a bűnösök ítélése és a bűnösök megmentése. A tanításai szentek az ígéretei megtartatnak, a történetei igazak és az elhatározásai megváltoztathatatlanok.

A Biblia a gyülekezet kétélű fegyvere a sátán ellen. Nekünk mint hívő gyülekezetnek sokat kell találokni a sátánnal, mert azt tudjuk, hogy a sátán az Ur Jézus népét kísérti meg. Mert aki nem az Ur Jézusé, az az ördögé és miért kísértse meg azt, aki már az övé? Az ördög mindig azt akarja, ami még nem az övé és akit egy kicsit nehéz megkapni. Így tehát mivel nekünk mindig kell az ördöggel harcolnunk, legyen a Biblia a mi fegyverünk, és tartsuk mindig kezünkben, mint igaz Krisztus katonái. Ha a Biblia lesz a mi fegyverünk, az bennünket biztosan megvéd és megtart, legyen akár milyen erős az ellen, mellyel meg kell nekünk küzdenünk. A Biblia a gyülekezet égő tündöklő fáklyája, mely megmutatja a helyes utat és magát az Ur Jézus Krisztust, mert Ő "Az ut, az igazság és az élet". Ha valaki ezt az utat követi, soha el nem téved, hanem elérkezik az örök dicsőségbe.

E könyv segít keresztünköt hordoznunk. Egész természetes dolog, hogy minden ember és gyülekezet az ő saját terhét, keresztjét látja a legnagyobbaknak. Ez azért van, mert csak saját terhét viseli és nem érzi, hogy a másé néha sokkal nehezebb. De legyen a mi keresztünk nagy vagy kicsi, ez megkönnyebbül a Biblia által.

Ez a könyv olyan, mint egy tü-

kör, melybe belenézhet a gyülekezet és meglátja magát úgy, ahogy van. Ha valahova készülünk, azt szeretnénk, hogy megjelenésünk legyen és ezért nézünk a tükörbe és megnézzük tiszta-e az arcunk, rendben van-e a hajunk, rendben van-e a ruhánk és igyekszünk, hogy mindenképpen jól nézzünk ki. A gyülekezet is így van, lelkeket próbál készíteni a mennybemenetelre a Biblia által. Hogyha lelki tükre lesz a gyülekezetnek a Biblia, akkor sokkal könnyebben megtudja mutatni az embernek az igazi lelki állapotát. Ha finom lelki élete van, még szebbé teszi az embert; ha az állapota bűnös, Krisztus vére tisztára mossa.

A Biblia az üdvünk megszerzője az Ur Jézus Krisztus által. Ez megíratott évszázadokkal az esemény előtt. Be is teljesedett, mint minden, ami meg van a Bibliában írva. Erről mi saját magunk meggyőződhetünk a mostani időszakban.

Mit jelent a Biblia a gyülekezeti életben? Abban a gyülekezetben, ahol a Bibliát nem élik, hanem csak olvassák minden összejövetelkor, nincsen fejlődés és előhaladás. Az a gyülekezet olyan, mint egy fa, mely telve van halott levelekkel, melyeket, ha jön egy kis szél, ideoda dobál a levegőben és végül a földre szórja mindet.

De így van ez az otthonban is. Amely otthonban nincs Biblia, ott nem lakhat Jézus. Ott nincs szeretet, egyetértés és egymás iránti tisztelet. Hol a Bibliát olvassák, ott szebb életet élnek és jobban értékelik egymást. Dr. H. C. Link könyvében: "Return to Religion", azt mondja, hogy munkájában tapasztalta, hogy azon egyének, kik olvassák és élik a Biblia tanításait száz százalékkal boldogabbak, mint azok, kik ezt nem teszik.

Ez a könyv az evangéliumi egyháznak alapja. Biblia nélkül nincs hit. Hit nélkül nincs megértés. Templom nélkül nincs keresztényi élet, hanem csak barbárság. Mi is ne csak olvassuk a Bibliát, hanem éljük azt, amit tanít. Szeressük egymást mint Isten is szeret bennünket. Óvakodjunk a bűntől, hogy kísértésbe ne essünk. Maradjunk

meg a hitben; ne tévelyegjünk, mert Isten nem csufoltatik meg. Menjünk, tanítsuk felebarátainkat, szórva szét az Evangélium magvát, hogy gyümölcsöt teremve megkapjuk azért jutalmunkat a mennyben.

Ha mi elhisszük, hogy a Biblia az Isten szava, fegyver a sátán ellen, életünk tükre, üdvünk megszerzője és boldogságot ad nekünk a gyülekezetben és az életben, akkor olvassuk többet és többet és tartsuk meg tanításait. Hadd idézzem befejezésül Gárdonyi Géza gyönyörű versét:

IRÁS A BIBLIÁBA

Ez a könyv a könyvek könyve,
Szegény ember drágagyöngye,
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességek arany útja;
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forráskútja,
Hol pohárral Krisztus áll.

Ez a könyv az örök törvény,
Királyon lánc, rabon napfény,
Tévelygőnek hívó harang,
Roskadónak testvéri hang.
Elhagyottnak galamb-bugás,
Viharvertnek ereszet,
Haldoklónak angyalsugás;
"Ne félj, fogd a kezemet".

Gyermekek is "Mily szép rege",
Bölcsnek, "Rejtelmek tengere",
Fal, — s tul rajta élő hangok,
Köd, — s benn zengő hárfák, lantok.
Templomok közt legszebb templom;
Csak megnyitom s benn vagyok,
Ablakán a paradicsom
Rózsáira láthatok.

Minden fakult, minden romlik,
Márványvár is összeomlik,
Biborleplek ronggyá málnak,
Dicsőségek füstbe szálnak,
Csak ez a könyv nem tér porba,
Mintha volna élő lelke! . . .
Ez a könyv a Mózes bokra:
Isten szíve dobog benne . . .

Nagy Mariska

Cleveland, Buckeye Rd.

LAPZÁRTA

a hónap 10-én és 25-én van.
Sürgős cikkeket lapzárta előtt két nappal tessék feladni.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság
szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.

Telefon: MEIrose 3075-3076

HA AUTOMOBILJÁT BALESET ÉRI,

hívja azonnal a

Guarantee Auto Service

szakembereit, akik készséggel szolgálnak
díjtalan árajánlattal

Telefon: CEdar 1862

8701 BUCKEYE RD.

Cleveland, Ohio

Keresse MAJOR GÉZA magyar
üzletvezető urat

JAKAB és HAULER

A magyarság közkedvelt jólmenő
GROCERY és BUTCHER ÜZLETÉBEN
méltányos árak mellett előzékeny és
és pontos kiszolgálásban részesül a
vevőközönség

9518 YEAKEL AVE.
CLEVELAND, OHIO

Ha tejsre van szüksége, kérjen mindig

**TAYLOR
TEJET**

BUFFALO egyedüli magyar tejsze
készséggel szolgálja a magyarságot!

INSIST ON TAYLOR MILK!

76 Brdgeman St. Phone: RI-6300

AZ

**AMERIKAI MAGYAR
BAPTISTA
SZERETET-EGYLET**

A legjobb egyet a maga nemében.
Felvesz 20 évtől 55 évig valláskülön-
ség nélkül minden tisztességes életű
egyént. A hívő gyülekezet tagjai a
prédikátor bizonyítványával orvosi
vizsgálat nélkül is tagjai lehetnek. Be-
állási díj csekély 50 cent és tagsági
díj 1 dollár. — Irjon még ma bővebb
felvilágosítást az Egyet titkárához
az alábbi címre:

GABRIEL DOBRA

2889 E. 102nd St., — Cleveland, Ohio

GONDOLKOZZUNK

Rovatvezető: KINDA SÁNDOR

CSÖNDES KIMULÁS

EGY HALÁLESETTEL kap-
csolatban a legtöbbet arról beszél-
nek, hogy milyen halállal halt meg
az elhunyt. Ha nagy szenvedésen
ment keresztül az illető, azonnal ki-
találnak valamit és afelett rágód-
nak. Ha csöndes volt az öröklét-
be való átszenderülés, akkor arról
keveset beszélnek, de mindenkiben
az a titkos vágy kap erőre, hogy
bárcsak ő is úgy mulhatna ki ebből
a létből...

Van egy másik fajta csöndes
kimulás, amely felett nagy a rokon-
szenv. Ezt csöndes lelki-kimulás-
nak nevezzük. Szívet rázó, könnye-
ket fakasztó, mély érzéssel vesszük
tudomásul azt, hogy egyik-másik
testvér vagy testvérnő, aki valami-
kor a gyülekezetnek szemefénye volt,
sőt a szövetség is nagy reményt fű-
zött az ő életéhez, a közönyösség
menthetetlen hálójába került és las-
san, észrevétlenül tűnik le a lelki
front láthatáráról. Mivel közönyös
lett, elhanyagolja saját lelki életé-
nek ápolását. Imaóra, istentiszte-
let, vasárnapi iskola, Biblia olvasás
őt már nem igen érdekli.

Oh, te drága véren megváltott
lélek, vajjon lesz-e feltámadásod
négegyszer ez életben?! Vajjon
lesz-e megújulás, vajjon lesz-e új-
kezdés vagy csöndesen kimulsz az
isteni dolgokat illetőleg?

Megbarátkoztál a világgal. Lel-
ki gyakorlatok helyett testi élvez-
etet keresel, de a test elporlad a lé-
lek pedig visszatér ahhoz, aki azt
adta. Mi lesz majd akkor a te osz-
tályrészed? — Nem igaz! Az mind
hazugság, én nem barátkoztam meg
a világgal! — így kiált föl feldult
állapotában az, aki megértette, hogy
ő felőle úgy beszélnek, mint lelki ha-
lottól. Bárhogyan is dühöngsz,
kedves lélek, a tények azt igazol-
ják, hogy igenis, amikor közönyö-
sen veszed lelki életed ápolását, ak-
kor a világgal barátkoztál meg,
"mert a világ az ő bölcsessége által
nem ismerte meg Istent".

Boldog az a lélek, akit az Ur
munkából szolít haza és nem a tét-

lenkedésből. Akit nem csak a gyü-
lekezeti tagok s barátok sajnálnak,
hanem maga a temetkezési vállalko-
zó is sajnál, pedig neki a temetés-
ből van a kenyere. Testvérem! ne
győzöttessél le közönyösség által,
hanem imádkozzál és dolgozzál, és
gondolkozzál az örökélet dolgái fe-
lől!

HA GYÁSZ ÉRI, HIVJA

JAKAB ISTVÁN és FIA

népszerű magyar

temetésrendezőket

8923 BUCKEYE RD.

Phone: CE-0384 WA-4421

11713 BUCKEYE RD.

Cleveland, Ohio

Telefon: FRanklin 4412

KERTÉSZ ISTVÁN

Egyedüli magyar

TEMETKEZÉSI VÁLLALKOZÓ

Akron és környékén

936 S. Main St. Akron, Ohio

**East 79th and Grand
Service Station**

Telefon: ENdicott 9463

GENERAL AUTO REPAIRING

Tire - Battery - Sales & Service
Megbízható, pontos kiszolgálás,
méltányos árak mellett

J. S. TOMORY és J. J. KLIMEK
2749 E. 79th St. Cleveland O.

GYÁSZ ESETÉN FORDULJON
BIZALOMMAL

Lukács István és Fia

Engedélyezett balzsamozók- és temetés-
rendezőkhöz. — Új főkapolnánk modern
berendezése és 200 ülőhelye van!

12014 BUCKEYE RD.

Telefon: LOnacre 7524

— Funeral Home —

2728 WOODHILL ROAD

Telefon: CEdar 0593
CLEVELAND, OHIO

Betegszállítás éjjel és nappal jutányos
árban!